

ZATURDAG, den

11 den APRIL.

SURINAAMSCH E COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 8 April 1835.

Bij resolutie van heden N°. 397/357, heeft de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, uit een aan Zijne Excellentie op den 7^{den} bevoorens door den Kolonialen Raad aangeboden nominatie van drie personen ter vervanging van wijlen den Heer R. VAN REES Az., onder nadere approbatie des Konings benoemd tot Lid van dien Raad, den Heer DIEDERICH JANSSEN EIJKEN SLUITERS, an zulks om, overeenkomstig art. 7 van het Reglement op het Beleid der Regering, den rang van den overledenen in te nemen en als zoodanig te fungeren tot zoodanig tijdstip waarop dezelve had moeten attreden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Advertentiën.

Wordt bij publieke inschrijving, mits goedgekeurd wordende, te koop aangeboden, van de Plantaadje *Mijn Vermaak*:

29 balen Koffij (witte bast) p. m. 5300 ₧
6 dito dito (zwarte dito) « « 1150 «
3 dito dito (gebroken) « « 500 «
1 dito dito (gruis) « « 180 «

De inschrijvings biljetten zullen ter Griffie van het Gerechtshof worden aangenomen, tot Maandag den 13 April e. k., des namiddags 1 ure, en zullen op Dingsdag daaraanvolgende, des voormiddags 9 ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden tot de Sequestratie worden geopend.

Zijnde de monsters ter Griffie van hetzelfde Gerechtshof te bezichtigen.

Paramaribo, den 8 April 1835.

H. KAMERLING, Sep. c. s.

(18161)

Op Woensdag den 29sten dezer, des namiddags vier uren, zullen de ondergeteekenden door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

VIJF EN VEERTIG PRIVÉ SLAVEN, aankomende den Heer J. H. LUDEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantagie Akkerboom.

En over zes weken; dag en datum nader te bepalen, de GRONDEN en GEBOUWEN van voornoemde Plantagie.

Paramaribo, den 9 April 1835.

J. L. KARSSEBOOM qq.

J. G. KRUGER. qq.

(18172)

Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden publiek door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER doen verkoopen:

De GRONDEN en GEBOUWEN der verlatene Plantagie MONDESIR, gelegen

in de Motkreek, met de daaraan verbondene zeven koppen SLAVEN.

Paramaribo, den 9 April 1835.

J. L. KARSSEBOOM qq.

W. H. LANS qq.

(19375)

DEGENHARD & KRAMER

hebben ontvangen per het Schip *Astrea*, Kapt. F. A. DE LANGE, en bieden tegens *civiele prijzen* te Koop, aan:

VERSCHE PROVISIEN, DRANKEN, enz.

Paramaribo, den 3 April 1835.

(18158)

De Vendumeester M. A. KEIJSER, Zal op Maandag den 14 dezer, ten Huize van den Heer J. A. MULLER, verkoopen: Wel onderhoudens MEUBELN. enz.

(18141)

Scheepstijding.

Uitverkopen.

Den 9den dezer, het Schip *Stant Priesz*, Kapt. S. C. de Vries, naar Amsterdam; lading: 436 vaten Suiker, 39 balen schoone en 1 dito vuile Katoen, 1090 ₧ Tin, 325 ₧ rood en 40 ₧ geel Koper.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Maart zijn ingeschreven, als bevallen:

Johanna Jacoba Meijer, *zoan*.
Johanna Sophia Ezechiël, *dochter*.
Eva Bromet, huisvrouw van Marcus Abrahams, *zoan*.

Wilhelmina Petronella de la Court, huisv. van Bartholomeus van Colsen. *zoan*.

Johanna Wilhelmina Maria van Facus, *zoan*.

Carolina Cornelia Emanuels, *dochter*.

Petronella Hartog, *zoan*.

Semica van Claveren, *dochter*.

Anthoinetta Hendrietta Theresia Niederbiel, *zoan*.

Josephina Houwling, *dochter*.

Elisabeth Wilhelmina Kaersenhout, *dochter*.

Flora Heilbron, huisvrouw van M. D. Samson, *dochter*.

Marianna Lion Arons, huisvrouw van A. Salomons, *dochter*.

Elisabeth Hedjes, huisvrouw van G. M. Speng, *dochter*.

Vluis van Jacoba van Robles de Medina, *dochter*.

Margaretha Greig, huisvrouw van John Gardner, *zoan*.

Jansie Cornelia Becker, *dochter*.

Elisabeth Henriette Oprecht, *zoan*.

OVERLEDEN: Maria Margaretha Supen, oud 30 jaren.

Jacoba Margaretha Louisa Oferral, oud 4 jaren, 4 maanden en 23 dagen.

Anna Franzina Brandon, oud 28 jaren, 8 maanden en 23 dagen.

Christina Maria Bagman, oud 57 j. en 5 m.

Abraham de Miranda, oud 13½ maand.

Flora, oud 4 maanden en 7 dagen, kind van A. Lyons en A. Seesman.

Sipora Levy geboren Loho (Levenloos Kind van het Mannelijk geslacht.)

Eva Bromet, huisv. van Marcus Abrahams Charles Marius Willem Haverkamp, oud 7 jaren en 12 dagen.

Regina Frederica Parisius, oud 65 j. en 1 d.

Christiaan Gollenstede, oud 71 j. en 5 m.

Petronella van Lucretia van Bruining, 49 j.

Bida van Parisius, oud 43 jaren.

Johannes Evert de Crosides, oud 35 jaren.

Abraham Jacob de Meza, oud 51 jaren.

Richard van Rees Az., oud 50 jaren.

TOTAAL:

Geboren } Mannelijk 9.
 } Vrouwelijk 10.

18.

Overleden } Mannelijk 6.
 } Vrouwelijk 9.

15.

Levenloos geboren 1.

Gehuwd: 1 paar.

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL, den 19 Januarij.

Uit Gramont wordt het volgende geschreven: De voltigeur *Modeste van Hhost*, die dezer dagen ter dood werd gebracht, was naauwelijks 21 jaar oud. De tijding zijner executie was een schrikkelijke slag voor zijnen ouden armen vader, die voor eenige maanden 73 jaar oud is geworden. Zoo er voor de krijgstuicht g'onte afschrikkende voorbeelden noodig zijn en de Koning daarom de zoan geene gratie kon verleenen, ben ik nogtans zeker, dat Z. M. den vader den troost zal schenken, dien hij om zijne rampspoeden verdient. Deze ongelukkige grijsaart, die vader van 16 kinderen werd, is tegenwoordig geheel alleen! Diegenen zijner kinderen, die niet voor hem ten grave zijn gedaald, kunnen hem niet bijstaan, daar zij zelven genoegzaam in armoede leven.

— Onder de toehoorders bij het hof van assises te Gent bevond zich dezer dagen een boer, die eene vrij aanzienlijke som bij zich had, welke hij voor zijn op de markt verkocht vee had ontvangen. Een gauwdief, die den boer waarschijnlijk bespied had vaderde hem en sneed hem zeer behendig den zak af, waarin zich het geld bevond. Daar de boer de diefstal bijna terstond gewaar werd, riep hij het dadelijk uit. De dief wilde nu waarschijnlijk het geld weer verbergen, maar hij liet er een stuk van 5 franken van vallen. De omstanders hoorden het; de beursensnijder werd gevat met het geld nog bij zich, daarop dadelijk voor het hof gesteld, en staande de vergadering, ingevolge art. 567 van het wetboek van criminele rechtspleging tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld.

DUITSCHLAND.

BERLIJN den 19 Januarij.

Het eergisteren gehouden Ordesfeest heeft zich bijzonder onderscheiden door de lange tegenwoordigheid des Konings, waardoor ons het verblijdend zichtbare bewijs werd geleverd van de goede gezondheid en den volmaakten welstand, welke de alom geeerde Monarch blijft genieten.

Onze Prins Albrecht heeft dezer dagen eene schoone daad verrigt; Hoogst-dezelve wandelde met zijne Gemalin nabij Postdam langs de Havel, toen hij bij het angstgeroep vernam van eenen schaatsenrijder, die door het ijs gezakt was; met verachting van eigen levensgevaar snelde de Prins naar den drenkeling, en had de onbeschrijfelijke zelfvoldoening denzelfden aan het leven en de zijnen terug te geven.

— In Polen zijn de Beeren zeer veelvuldig. De boeren vangen hen, wanneer zij nog zeer jong zijn, en onderrigten hen in allerlei huisselijke bezigheden. De beer bezit eenen hoogen graad van leerzaamheid en is zeer behendig in het gebruik zijner voorpoten, weshalve men ook in vele logementen beeren vindt, die met de meeste behendigheid het spit draaijen. Voor eenen vreemdeling; die in eene Poolsche keuken komt, is het een zeer eigenaardig schouwspel, beeren te vinden, die, deftig op hunne achterpoten gezeten, met de voorpoten een zeer groot spit, door middel van een kunstig daaraangebragt handvat, in beweging brengen.

Te FRANKFORT is in den nacht van den 16den op den 17den dezer groote opschudding ontstaan door het uitbarsten van eenen hevigen brand in een huis, slechts weinig schreden verwijderd van de konstapelswacht, alwaar het meerendeel der personen, die wegens staatkundige woelingen vervolgd worden, gevangen zitten. Alle maatregelen werden terstond genomen, om, zoo de vlammen tot de gevangenis mochten overslaan, wanorden en het ontsnappen der gevangenen te beletten, en eene ontzagwekkende krijgsmagt was onder de wapenen, om den aandrang van nieuwsgierigen te betengelen. Talrijke patrouilles doorkruisten de stad, en de in derzelver omstreken liggende Pruissische troepen kwamen terstond de poorten bezetten. Gelukkig slaagde men er in den brand spoedig te blusschen, zonder dat er eenige ongeregeldeheid voorviel.

— Men meldt voorts uit Frankfort, dat de Heer Charles Durand, die sedert eenige dagen uit Petersburg in die stad is teruggekeerd, vele kostbare geschenken, die hem in de Russische hoofdstad door aanzienlijke personen zijn ter hand gesteld, medegebragt heeft.

Zitting van de Belgische Representanten-Kamer van den 12 Januarij.

De heer Gendebien heeft het woord, en vraagt in krachtige, Belgische volkvertegenwoordigers-taal, schoon geenszins den steun van Ciceroniaansche welsprekendheid dragen, en niet zelden in persoonlijke hatelijkheden ontaardende, zoo geheel in den souverainen volksgeest van het oppermagtige Belgische populace; de heer Gendebien vraagt den ministers (niet één, maar allen te gelijk reken doop om de geruststellende verzekeringen des

Koning Leopold, op laatsleden nieuwjaarsdag aan de deputatie der representanten-kamer gegeven, dat er namelijk geen de minste schijn van buitenlandschen oorlog en wel met Holland was. (Aangaande de mogelijkheid tot nieuwe binnenlandsche haarklooverijen, burgerlijke vechttooneelen, duellen, als anderszins, schijnt zijne Belgische majesteit, wijselijk en voorzigtig het stilzwijgen bewaard te hebben, om de eenvoudige rede, dat Z. M., sinds 1831, de waarheid van het zeggwoord te duidelijk heeft leeren inzien: » wij kennen elkander »)

De heer Gendebien, cum suis, wil derhalve nog meer licht hebben en nader weten, wat er van deze gewichtige zaak is, en wel, omdat men, in het laatst des verleden jaars, in de Belgische tweede kamer de bijzondere inschikkelijkheid gebruikt heeft, om de anders reeds genoeg gedrukte ingezetenen van het zogenoemd liberteitsland, nog met 10 pCt. verhoogde belasting te moeten bezwaren, tot goedmaking van buitengewone oorlogskosten, bij een onvermijdelijken aanval van Holland.

De minister van buitenlandsche zaken, de Meulenaere, hoogst doorzigtig in de staatkunde, en die de geheime bedoelingen van het Haagsche kabinet evengoed kan doorzien, als een gemagnetiseerde clairvoyant, geeft den bezorgden vrager de meest geruststellende verzekeringen » De bezorgdheid — zegt zijne Belgische excellentie — over de vijandige gezindheid van Holland jegens België is (Goddank) geweken. Holland heeft van den oorlog jegens ons sedert 1 Januarij, glad en gaaf afgezien, maar al is dit zoo, mijne Edel Mogende Heeren! de bewuste 10 pCt. moeten desniettemin staande op den vastgestelden voet geind worden; men kan nooit weten, wat er gebeurt; hebben is niets, maar krijgen is de kunst.»

Dit overredende en alles afdoende argument van de Meulenaere heeft het gelijkst effect. De Brouckere stomt er volkomen mee in, dat het gouvernement het volste regt heeft, om eene daargestelde wet in allen deele ten uitvoer te leggen, en dat gevolgelyk de bewuste 10 pCt., drukkender lasten, behoorlyk worden geind; — maar van die gelden kon, volgens 's representants gevoelen, voorloopig een ander gebrak dan voor oorlogskosten gemaakt worden. De gloriense revolutie heeft zoo veel schade aangerigt; er zijn zoo veel huizen geplunderd, zoo veel eigenaars dier huizen door het tot stand brengen dier gloriense revolutie pecunieel benadeeld geworden; er is, tijdens de grondvesting dier gloriense revolutie, zoo veel nuttigs verwoest en, bij abuis, door lieden, die waanden, dat ze, om de algemeene gelijkheid, vrijheid en broederschap, op ieders bezitting een gelijk regt hadden, medegenomen: men zou derhalve die buitengewone belasting-gelden kunnen aanwenden, om de zoodanig benadeelden en nog altijd ontevreden den mond te stoppen. — Van datzelfde gevoelen is ook Gendebien; iets dergelyks is en blijft een wijze, onvermijdelijke maatregel; daardoor kan men ten minste provisioneel weder een gelukkig middel tot stand brengen, om de kamer te vrijwaren voor het ontvangen van een legio smeekschriften tot schadeloosstelling en der binnenlandsche volks verdeeldheid op nieuw het hoofd bieden. Het meerderdeel der bezorgde leden juicht de re-

denen van Gendebien en de Brouckere toe.

Maar de toejuiching wordt afgebroken door een uitgewerkt betoog van den minister van oorlog, Evain, waarin Zijne Excellentie zegt, dat het doel der beide heeren loffelyk en prijzenswaardig is, maar niet kan worden bereikt. De opbrengt der bewuste 10 pCt. moest in allen gevalle onaangeroerd blijven liggen om, in geval van nood, dadelijk middelen bij de hand te hebben, tot dekking der buitengewone uitgaven. Holland heeft zijn leger nog altijd op de grenzen en kon het onverwachts in het hoofd krijgen, om er op los te gaan, en wat zou België's oorlogsminister dan aanvangen als hij geen spaarpenning had, om extra kruid en lood te koopen en het Belgische heidenleger op zijn' tijd te betalen. Het is waar, dat Holland een panische schrik heeft bevangen, zoodra het heeft gezien, dat de Belgische kamer het ministerie verlof had gegeven, om 10 pCt. buitengewoon te heffen: (Hoe juist is het Belgische ministerie van alles, wat in den Haag besloten wordt, onderrigt. Wie moet niet verbaasd staan over deszelfs goede, geheime correspondentie? Jammer maar, dat er een klein abuis bij de heeren Evain en de Meulenaere in de tijdrekening bestaat; in plaats van in December was het reeds in Julij, dat Koning Willem zijne legermagt aanmerkelyk inkortte, door het naar huis zenden der schutterij. Doch abuisen zijn menschelyk, en hebben, sedert 1830, wel meer in het Belgische ministerie plaats gegrepen.) Al durft Holland derhalve, naar het schijnt om gemelden schrik geene voorwaartsche beweging maken, dat neemt echter niet weg, dat de 10 pCt. toch provisioneel maar moet geheven worden, wat in 't vat is verzuurt niet. Boveudien zou het eene groote vermetelheid van Holland zijn België op nieuwen kampstrijd uit te dagen Muizen tegen kelderratten? Welke eene ongelijkheid van strijdkrachten! Eeneschermseling ware voldoende, om de muizen te verpletteren en de ratten zegevierend, en met een onverzadbre vreugd hunne magen te zien verzadigen aan eene massa Leidsche kazen!

Op deze en soortgelijke wijzen rede neert de Belgische representanten kamer op het ministerie. En wat kunnen wij anders dan deze wijze van redeneren toejuichen; anders dan het Belgische ministerie roemen in deszelfs vernuftige bespiegelingen tot behoud eener heffing, die de schatkist zoo aardig stijft, maar ook aan den anderen kant deszelfs zorg, om niet verlegen te zitten, als de nood aan den man mogt komen.

(Arnhemse Courant.)

Stand der Maan.

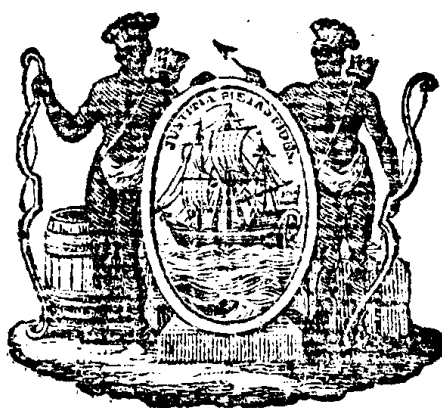
6 April.	Eerste Kwartier.
13 »	Volle Maan.
19 »	Laatste Kwartier.
27 »	Nieuwe Maan.

Watergetijden.

	Hoog Water.	Laag Water.
11 Zaterdag.	's mor. 4-15	's av. 10-15
12 Zondag.	» 5-05	» 11-06
13 Maandag.	» 6-00	» 12-00
14 Dingsdag.	» 6-51	» 12-51

Ter Drukkerij van Gez. SERRES.

ZATURDAG, den

11^{den} APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 8 April 1835.

Bij resolutie van heden No. 391/357, heeft de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, uittegen aan Zijne Excellentie op den 7^{den} bevoorens door den Kolonialen Raad aangeboden nominatie van drie personen ter vervanging van wijlen den Heer B. VAN REES Az., later naalere approbatie des Konings benoemd tot lid van dien Raad, den Heer DIEDERICH JANSSEN EIJKENSLUITERS en zulks om, overeenkomstig art. 7 van het Reglement op het Beleid der Regering, den rang van den overledenen in te nemen en als zoodanig te fungeren tot zoo lang tijdstip waarop dezelve had moeten aftreden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

UITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN

Extracten uit de Nederlandsche
Couranten tot en met den
31sten Januarij 1835.

Frankrijk.

PARIS, 23 Januarij.

Te Lyon heeft een zoo vreemd voorval plaats gehad, dat wij tot het verhaal daarvan met deszelfs voornaamste omstandigheden niet anders zijn aangespoord dan door de zwaarwichtigheid der bewijzen, wier samenloop ons voorkomt allen schijn van besaandige vooringenomenheid of verbaast oordeel weg te nemen.

Sedert eenigen tijd bestaat er tusschen het bestuur der goudhuizen en de zusters van het hospitaal kiemen van tweedragt. Ten gevolge van eenen administratieven maatregel had men eene der zusters den 27 December uit het gesticht moeten wegzenden; maar het door al hare gezellinnen aan den dag geleide verzet had de uitvoering vertraagd. Den 30 December evenwel wilde het bestuur zich doen gehoorzamen, doch eenigen wederstand voorziende, had het voorzigtigheidshalve de met het vatten der schuldige belaste Politie daar een piket van zestig man soldaten doen ondersteunen. Het personeel, waartegen men geweld wilde bezigen, bestond juist uit zestig zusters. Hieruit blijkt dus dat men in de vrees voor eene botsing ten minste tegen gelijke krachten wilde optrekken.

Ten half acht ure des avonds vertoonden zich de Politie-Agenten met hun mandaat aan het gesticht, doch de zusters bekreunen zich niet daarom. Het was alstoen, dat de soldaten, hoogstwaarschijnlijk met de bajonet op het geweer, naar binnen stormden; en nu had er een tooneel plaats zoo als men zich niet kan herinneren immer in een hospitaal te zijn voorgevallen. De vrouwengroep sluit zich rondom het bevestigde slagtoffer en stelt zich ten doelaan de slagen der gewapende magt, die, zulke onmenscheelike oeffening ziende, niet weet wat aan te vangen. Eene der zusters verwijfert zich echter, klimt den torent op, grijpt het klokketouw en doet de lichte van noodgelui weergalmen. Terzelfder tijd begeeft zich eene andere zuster naar de ziekenkamers en rigt smeekgebeden tot diegenen, welke niet door

zware ziekte aan hunne legerstede worden gebacil. Wat vermag niet erkentelijkheid? Op deze, hun dierbare, om bijstand vragende stem vliegen de meest welvarende, of liever, de meest zwakke zieken, in ligte kleeding ten bedde uit, en spoeden zich ter versterking van den heldhaftigen stoet, die op de binnenplaats aan de soldaten het hoofd biedt.

Op het gezigt van deze zonderlinge versterking vielen de wapenen den grenadiers juist niet uit de handen, maar zij gevoelden zich geene kracht genoeg om zich van dezelve te bedienen. Want hoe toch een gevecht aangevangen tegen zieken en vrouwen! De Officiëren staken dus hunne degen in de schede en bevalen den aftogt, die overigens niet werd bemoeijelikt en in de beste orde werd bewerkstelligd.

Terwijl dit binnen het gebouw voorviel, had de alarmklok den schrik heinde en verspreid. De kavallerie had hare stallen verlaten en zich in slagorde voor de brug de la Guillotière gepostoord, wanende dat op er wederom onlusten van April waren te bedwingen. Van eenen anderen kant kwamen de spuitgasten, alsof er brand ware, aandraven. Onderweg vernamen zij, dat het slechts een oproer gold en keerden dus terug.

Na eenen tamelijk onrustigen avond keerde alles tot rust terug; de pompiers trokken weder naar hunne kazernes, de kavallerie naar de stallen en de zestig grenadiers naar hunne hoofdwacht, gevolgd wordende door de administratie der goudhuizen, die vele harde woorden had moeten hooren en geenszins belast was, geheel alleen blootgesteld te blijven aan de verbolgenheid der zusters en hare, hoe ligt dan ook gewapende, nogtans niet minder gedachte helpers. Het gerucht had zich verspreid, dat de rebellen twee der militairen gevangen hadden genomen en als gijzelaars in bewaring hielden. Doch hier schijnt niets van waar te wezen.

Meer geloof verdient, dat de zusters, door hare overwinning verhoovaardigd, zich op de binnenplaats verschanst, daar een groot vuur aangelegd en op het slagveld gebivouakeerd hebben, elk oogenblik gereed om allen nieuwen aanval te weerstaan. Men zegt niet, hoewel zulks te denken is, dat de zieken zich hebben gehaast om naar hunne slaapvertrekken terug te keeren.

Ter Prefektuur is besloten geworden de zaken in *statu quo* te laten tot op de terugkomst van den Prefekt, dien men eendaags verwacht, en aan wien men daarenboven eenen rondbode heeft afgezonden.

Onder de daden van wreedheid, waarvan ons de oorlog in Spanje zoo vele voorbeelden oplevert, wordt ons de navolgende verhaald als voor weinige dagen plaats gehad te hebben. De carlisten namen onlangs eene vrouw met hare dochter, die eenigen visch van Passage naar St. Sebastiaan bragten, gevangen. De moeder werd op staanden voet doodgeschoten; wat het meisje betreft, dat bezwaarlijk 18 jaren telde, dit werd naar Ernani gevoerd, ten einde dezelve straf te ondergaan. De Vikaris der plaats, door het lot der ongelukkige bewogen, stelde zijnen invloed te werk om haar te redden, door den soldaten te kennen te geven, dat de moeder toegepaste straf hunne wraak behoorde te voldoen. Hij kon nogtans niets anders van die wreedaards verwerven,

dan dat zij hunnen Chef Hurriaga de zaak zouden voordragen, aan welken derhalve een hode werd afgezonden. De wreede bevelhebber gelastte, dat het meisje ter dood zoude worden gebragt. De voltrekking van dit schandelijk vonnis had plaats, doch werd voorafgegaan van een hartroerend schouwspel, waardoor ieder voor edelmoedige gevoelens ontvankelijk mensch had moeten worden getroffen, want toen het meisje op de strafplaats was aangekomen, klampte het zich in wanhoop aan de kleederen van haren biechtvader vast, en niet dan met de uiterste moeite kon men haar de handen doen loslaten. De Monnik zelf was zoo aangedaan, dat hij bewusteloos ter aarde zee.

— Men heeft dezer dagen, ten gevolge van verklikkingen, dieven, door middel van was, ontdekt.

Zie hier op wat wijze deze gasten te werk gingen; lang zullen de *restaurateurs* van Parijs aan hen denken. Een hanaar gaat op de hem aangewezen plaats aan tafel zitten, eet goed en weet een zilveren bord of kom te kapen, en heimelijk met elastiek was onder de tafel te plakken. Merkt men, dat er zilvergoed weg is, dan dringt hij er op aan, dat men zijne zakken doorzoeken en vertrekt onder duizend verontschuldgingen van den kastelein. Maar nu komt er een tweede gast, die op zijne plaats gaat zitten. Het vastgeplakte bord wegmoffelt, zijn gelag betaalt en op een draffje vertrekt. Men heeft het spoor van meer dan vijftig soortgelijke diefstalen, doet twee *compagnons à la cire* bedreven ontdek.

Belgie.

BRUSSEL, den 21 Januarij.

In de Koninklijke Akademie van Kunsten en Wetenschappen te Brussel heeft de Baron de Reiffenberg eene lijkre te op wijlen den Heer Mr. J. D. Meijer, lid dezer Akademie, voorgedragen.

— Tijdens eene der jongste zittingen van het Hof van Assises te Gent, heeft een weinig voorkomend geval de ernstige aandacht des publieks voor eene wijl afgetrokken. Een goedaardig landman, die zijn vee ter markt had verkocht, en ten gevolge daarvan een knap duitje in zijne zakken bij zich droeg, was uit nieuwsgierigheid de hofzaal binnen gedrongen en stond aandachtiglijk te luisteren naar hetgeen voor en tegen de beschuldigten werd aangevoerd. Terwijl nu de heer in diepe aandacht was verzonken, naderde hem een gaauwdief, die vermoedelijk reeds van den beginne op den een of ander moet hebben geloerd knipte hem behendiglijk den broekzak open en liet zich het geld in de handen glijden. De landman evenwel spoedig zijn verlies ontdekt hebbende, schreeuwde luidkeels *houdt den dief!* Hierdoor waarschijnlijk eenigzins onthutst en zich bewegende, wilde de beursnijder zijne gestolen waar zoo mogelijk beter verbergen, doch dit trachtende te doen, liet hij een 5 franc staks op den grond vallen. Dit gedruisch deed den omstanders eenig licht in de zaak verkrijgen; de gaauwdief werd gepakt, terwijl hij al de gestolen munt bij zich had. Op staanden voet werd hij voor de regthank geleid en door dezelve staande de zitting tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld.

— De dagbladen van New-York melden, dat aldaar bij de Marine uit Washington het bevel is ontvangen om alle thans op

stapel staande schepen derwijze spoedig af te timmeren, dat zij binnen eene maand tijds te water zouden kunnen worden gelaten.

In den *Boston Atlas* lezen wij, dat de Bestuurders der verschillende Zee-Assurantie-Kompagnien daar ter stede eene vergadering hebben gehouden, in welke het besluit werd genomen, om den Assurantie-Kompagnien aan te bevelen, bij hunne Polissen eene Klausule te voegen, volgens welke zij worden geveijwaard tegen alle risico, hetwelk uit eene mogelijke vredebreuk met Frankrijk zoude kunnen voort-spruiten.

— Het *Journal des Flanders* bevat het volgende uit Assche:

Het fortuin heeft dezer dagen eenen armoedigen houthakker toegelagchen. Deze man zag eenen aangeschoten haas eensklaps in eene door wilde konijnen aan den voet eens booms gegaven opening kraipen. De houthakker groef het gat open, hopende zijne prooi te zullen ontdekken. Drie voet diep met de spade gekomen zijnde, stoot hij tegen eenen aarden pot, haalt denzelven naar boven en slaat hem, in zijne teleurstelling den haas niet te hebben gevonden, in duizend stukken, doch welke verbazing! eene massa goudstukken stort zich voor zijne oogen uit. Hij gaart dezelve gretig bijeen en gaat er mee le naar huis, alwaar deze muntstukken bevonden worden voortreffelijk goud te zijn uit den tijd der Spanjaarden van de 13 eeuw. Deze blijde ontdekking had plaats midden in het bosch van de Abdij van Afflighem.

Duitschland.

BERLYN, den 18 Januarij.

De dagbladen van Warschau behelzen, in hun eerste nummer van dit jaar, het volgende officiele artikel:

»De opstand van het jaar 1830 en de daardoor veroorzaakte gebeurtenissen hadden het koninkrijk Polen in de diepste ellende gedompeld. Een vernielende oorlog verwoeste uitgestrekte landstroken; nuttige instellingen gingen te niet, de getrouwe onderdanen en aan hun wettigen meester gehechte dienaren ondervonden smaad, vervolging en plundering, en de nijverste volksklassen, de landman en de fabrikant werden, zoo zij aan de misdaad geen deel namen, de onschuldige offers van een onheil, dat zij niet veroorzaakt hadden, noch ook begunstigen. Uit aanmerking van dezen staat van zaken, en uit bezorgdheid voor het ware welzijn des lands, heeft de regering zoodra, de wettige orde hersteld was de middelen tot ondersteuning der hulpbeoievenden trachten te vinden. Door vaderlijke zorg beziel, heeft Z. M. de Keizer en Koning alles goedgekeurd wat maar eenigzins daartoe kon strekken, en de volgende opgave levert een duidelijk overzicht van de weldaden, welke gedurende de drie laatste jaren aan het land te beurt zijn gevallen.»

Uit de bedoelde opgave blijkt, dat door de regering niet minder dan 33.538,601 gulden aan onderstand is verleend geworden, waarvan andere andere ruim 8 miljoen in geld, granen en hout, aan ingezetenen, die door den opstand het hunne verloren hadden; ruim 7 miljoen aan schadeoostelling voor afgebrande gebouwen; 2½ miljoen aan uitgedeeld vee en akkergeredschap; 3½ miljoen aan kwijtscholden belastingen; 2 miljoen aan kwijtscholden boeten, 1.700,000 aan onderstand voor fabrikanten, enz.

Daarna gaat het artikel dus voort:

»Behalve bovenstaande som, werden aan slagtoffers van den opstand nog pensioenen ten bedrage van 1½ miljoen gulden verleend, en een nieuw fonds van 5 miljoen aangewezen tot ondersteuning dergenen, aan welker bilijke vorderingen tot hiertoe niet heeft kunnen voldaan worden.

»Zoo vele weldaden bewegen het volk tot dankbaarheid jegens den verheven monarch, en de regering ondervindt den troost, dat, niettegenstaande de rampen die het land getroffen hebben, alle belastingen en

opbrengsten geregeld betaald worden, en de opebare inkomsten niet alleen niet verminderen, maar van jaar tot jaar toenemen.»

Groot-Brillannie.

LONDEN, 25 Januarij.

In de Engelsch-Oostindische Couranten ontmoet men eene zonderling luidende advertentie. De Koning van Lacknow geeft namelijk langs dien weg zijnen wensch te kennen om eene Engelsche vrouw te huwen. Zij zal alle eerbewijzen en regten eener Koningin genieten, maar zij moet een vermogen van ten minste 50 lak ruyen (ruim zes millioen gulden) in het huwelijk mede brengen. [Daar het Zijne Hoogheid den Mogul blijkbaar niet zoo zeer is te doen om eene Engelsche dan wel om eene Europeesche vrouw, zoo ware het niet onmogelijk, dat eene gelukkige schoone uit het een of ander oord van ons vaderland, zich liet bewegen om als Koningin van Lacknow begroet te worden.]

Geboorte, Sterfgevallen, enz.

BURGERLIJKE-STAND.

GEDURENDE DE MAAND MAART ZIJN ALIEN INGESCHREVEN ALS:

BEVALLEN: Johanna Jacoba Meijer, *zoan*; — Johanna Sophia Ezechiël, *dochter*. — Eva Bromet, huisvrouw van Marcus Abrahams, *zoan*. — Wilhelmina Petronella de la Court, huisvrouw van Bartholomues van Colsen, *zoan*. — Johanna Wilhelmina Maria van Fuchs, *zoan*. — Carolina Cornelia Emanuels, *dochter*. — Petronella Hartog, *zoan*. — Semica van Claveren, *dochter*; — Anthoïnetta Hendrietta Theresia Niederbiel, *zoan*. — Josephina Houwling, *dochter*. — Elisabeth Wilhelmina Kaersenhout, *dochter*. — Flora Heilbron, huisvrouw van M. D. Samson, *dochter*. — Marianna Lion Arens, huisvrouw van A. Salomons, *dochter*. — Elisabeth Hedjes, huisvrouw van G. M. Spong, *dochter*. — Vilms van Jacoba van Robles de Medina, *dochter*. — Margaretha Greig, huisvrouw van John Gardner, *zoan*. — Jansje Cornelia Becker, *dochter*. — Elisabeth Henriette Oprecht, *zoan*.

OVERLEDEN: Maria Margaretha Supen, oud 30 jaren. — Jacoba Margaretha Louisa O'Ferrall, oud 4 jaren, 4 maanden en 23 dagen. — Anna Francina Brandon, oud 28 jaren, 8 maanden en 23 dagen. — Christina Maria Bagman, oud 57 j. en 5 maanden. — Abraham de Miranda, oud 1 jaar en 6 weken. — Flora, dochtertje van A. Lijons en A. Soesman, oud 4 maanden en 7 dagen. — Sipora Levij geb. Lobo (Levenloos Kind van het mannelijk geslacht). — Eva Bromet, huisvr. van Marcus Abrahams, oud ... — Charles Marius Willem Haverkamp, oud 7 jaren en 12 dagen. — Regina Frederica Parisius, oud 65 j. en 1 d. — Christiaan Gollenstede, oud 71 jaren en 5 maanden. — Petronella van Lucretia van Bruijning, oud 49 jaren. — Dido van Parisius, oud 43 jaren. — Johannes Evert de Cresides, oud 35 jaren. — Abraham Jacob de Meza, oud 51 jaren. — Richard van Rces Az., oud 59 jaren.

Publike Verkingen.

Ten Huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Woensdag den 8ten April 1835.

De 63 koppen Slaven, laatst gewerkt hebbende op de Plantagie *Mondesir*, aankomende de Wed. Mr. Dr. BERTNER geb. PAPOT, zijn Familieswijze-verkocht voor de som van f27,360.

Advertentien.

(19377) Op Woensdag den 29sten dezer, des nademiddags vier uren, zullen de ondergeteekenden door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

VIJFEN VEERTIG PRIVÉ SLAVEN, aankomende den Heer J. H. LUDEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantagie *Akterboom*.

En over zes weken, dag en datum nader te bepalen, de GRONDEN en GEBOUWEN van voornoemde Plantagie.

Paramaribo, den 9 April 1835.

J. L. KARSSSEBOOM qq.

J. G. KRUGER qq.

(19376) Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden publiek door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER doen verkoopen:

De GRONDEN en GEBOUWEN der verlatene Plantagie *MONDESIR*, gelegen in de *Methreek*, met de daaraan verbondene zeven koppen SLAVEN.

Paramaribo, den 9 April 1835.

J. L. KARSSSEBOOM qq.

W. H. LANS qq.

GEBROEDERS BRONKHORST,

(19381) Verhuist zijnde, en thans wonende in de *Watermolenstraat*, in het huis naast bewoond geweest door Mevr. R. BERCKX, bieden de navoigende Artikelen, tegens civiele prijzen te Koop aan:

Extra Madera Wijn in ¼ en ½ pijpen, Rose Medoc in Oxhoofden, extra oude Rijswijn in kisten van 2 dozijn, Seltserwater, Conjac en Barcelona Brandewijn, Jenever in kruiken en kelders, Eau de Colongne en Tabak.

Neurenburger Kramereijen, verlakte presenteer Bladen en Broodmanden, kopere Kranen, Vischhoeken, Engelsche Scheeren Pennemessen, Strijkijzers, bladen Zink van 6 voet lang en 30 duim breed à f5 per blad, best Schrijfpapier à f7,50 per riem en Ouwelen.

Een assortiment witte Engelsche, zwarte Brabandsche en Zijde Mans Hoeden, Zijde Jongens Hoeden, een assortiment *nieuwmodische* Petten, elegante Zijde en Strop Dames Hoeden, opgemaakte Dames en Kinder Mutsen, Engelsche Wellington- en Kleed Mans Schoenen en Laarzen, stoffe Dames Schoenen en Klakken.

Een assortiment Shirting, Printers, extra en ordinaire ¼ en ½ Cambrix, Calico in diverse soorten en breedten, gedrukte Meybel Calico, gedrukt Neteldoek, ½, ¾ en 1 Schots Batist, garen Batist, Marseilles, garen en katoen Tafelgoed, Servietten, Dril, Engelsch Leër, gekleurde Piquen, Vriesch- en Post Bont, Lemeniassen, extra fijn Hemden Linnen, Huismans Linnen, Platlille, een assortiment gedrukte Doeken, extra zwarte Zijde dito, elegante Foutards, Dames Chalons en Doekjes, witte- en zwarte kante omslag Doeken en Balkleedjes, Cru de Paris, ½, ¾ en 1 Tule Band dito, Inzetsels, Brabandsche Kantten, Handschoenen, Lood- en Veterband, Schilderij Koord, zijde en katoene Parapluien, extra gemaakte zwarte- en bronse Laken-sche Jassen, Rokken en Vesten, superfijn zwart Laken; blaauw en brons Drap de Sefhir.

Glas- en Aardewerk, Stoffers, Kamerbezems, Scheerlijnen, gewascht Leër.

Gemonteerde en ongemonteerde Granaten, Bloedkoralen, goud Horologien, dito Sleutels en diverse andere Bijouterien, en vele andere **GOEDEREN** meer.

*** (19382) Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapen **ZOON**, **GOLAH VAN WEST**, geliefde Echtgenoot van **B. J. BOON**. **PARAMARIBO**, 10 April 1835.

(19117) Kapt. L. TEUNIS, voerende het Nederlandsche Brik-Schip *de Hoop*, is voornemens den 25sten dezer, zijnen Brievenzak te sluiten, en de terug reis naar Amsterdam aan te nemen. *Paramaribo*, den 30 April 1835.

Scheepslidingen.

UIT GEKLAARD.

Den 9 dezer, het Schip *Stant Friesz*, Kapt. S. C. DE VRIES, naar Amsterdam; lading: 436 vaten Suiker, 39 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, 1090 ½ Tin, 365 ½ Koper.

Den 10, het Schip *Elisabeth*, Kapt. J. H. BRANT, naar Amsterdam; lading: 249 vaten Suiker en 9 balen schoone Katoen.